

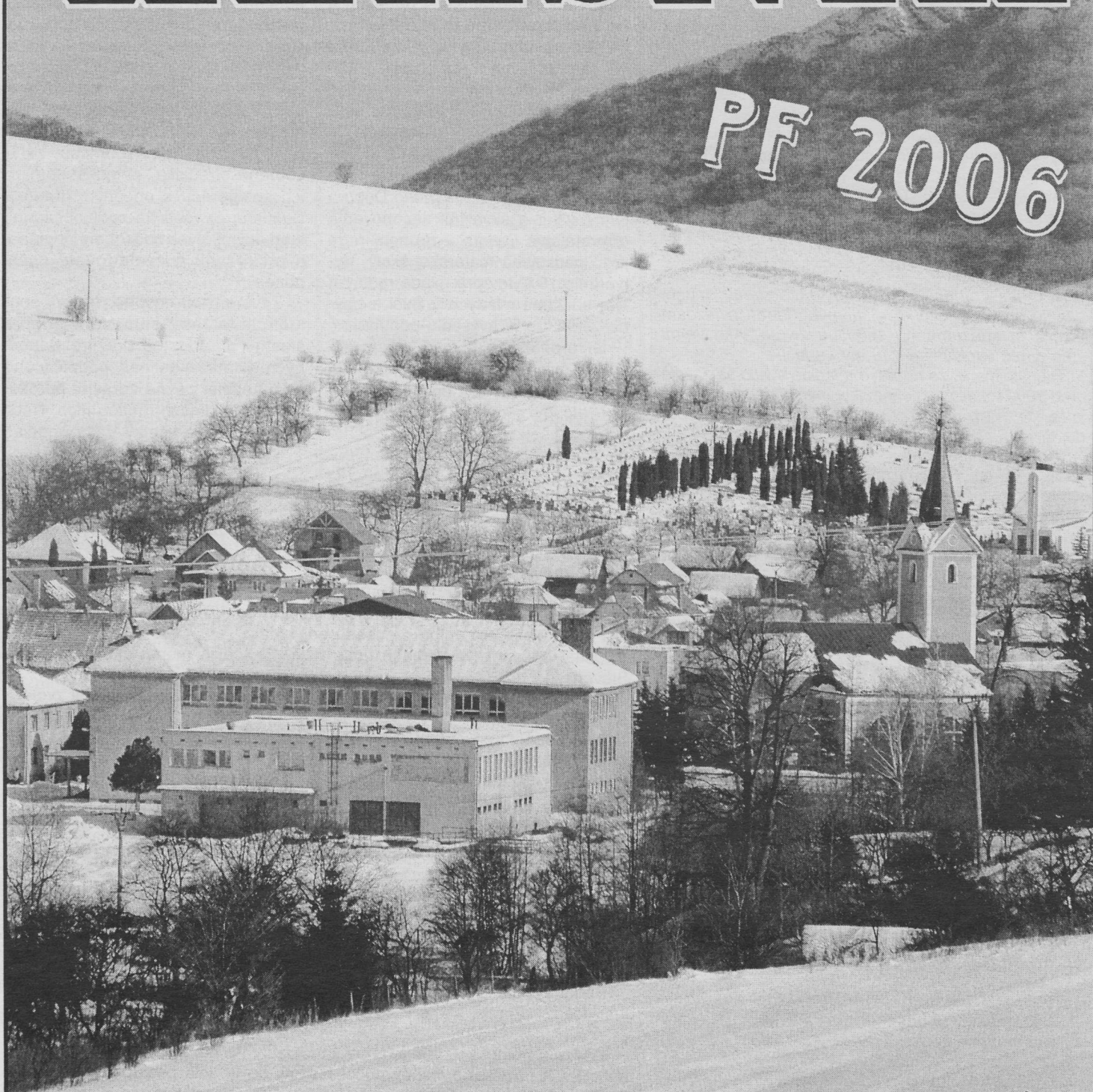
Noviny obce Horná Súča - ročník IX. - číslo 4 - december 2005 - cena 2 koruny

Súčanský

www.hornasuca.sk

HLÁSNIK

PF 2006

Spokojné a šťastné Vianoce, veľa zdravia, šťastia a úspešný celý rok 2006 vám prajú starosta obce, pracovníci obecného úradu a poslanci obecného zastupiteľstva.

Najjasnejšie svetlo

V tomto čase naše mestá, ale i dediny blikajú najrozličnejšími vianočnými svetlami. Pozorujeme túto nádheru – súhrn rôznych farebných žiaroviek. Osvecujú celé priestory, upútavajú už z diaľky.

Spomedzi všetkých týchto svetiel, žiaroviek a žiariviek, takmer zaniká kdesi v úzadí malé nepatrné svetielko, ktoré takmer nebadá. A predsa ono je to najdôležitejšie. Ono je to najjasnejšie. Bez neho by žiadne z ostatných svetiel nemali význam. Bez neho by sme neslávili krásne vianočné sviatky.

Týmto najjasnejším svetielkom je betlehemska hviezda. Týmto svetlom je samo Božie dieťa, ktoré prichádza medzi nás, aby nás obdarovalo láskou.

V dávnej dobe sa na stôl postavil svietnik so sviecou. Tá ožarovala okolie a predstavovala Ježiša, ktorý prišiel na svet ako svetlo sveta. Dnešná doba, plná rozličných svetielok, pohlcuje to pravé svetlo – a tým svetlom je Kristus.

Adventný kazateľ sv. Ján Krstiteľ aj nás vyzýva k pokániu: „Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky.“ Áno, jedine Ježiš nás vedie tou bezpečnou cestou do neba. Žiadne iné zo svetiel nám nemôže ukázať lepší smer.

A predsa mnohí netúžia po tomto svetle, mnohí dávajú prednosť svetlu reklamných tabúl, hviezdám biznisu a konzumného spôsobu života. Ako veľmi sme týmto ovplyvnitelní aj my veriaci.

Pamätajte si, že to pravé a jediné svetlo sa zažalo pred 2000 rokmi v betlehemskej maštálke a toto svetlo je trváce, nikdy nezhasne, nikdy nás nesklame. Nebudeme musieť k nemu volať žiadneho elektrikára.

Týmto Svetlom je On sám – Ježiš Kristus, ktorý o sebe povedal: „Ja som svetlo sveta.“ Kráčajme za týmto svetlom a nikdy nezablúdime na cestách tmy. Tak sa bude môcť betlehemske dieťa narodiť v srdciach všetkých nás.

Drahí farníci, milostiplné a požehnané vianočné sviatky vám všetkým praje

váš duchovný otec Jaroslav

PROGRAM BOHOSLUŽIEB POČAS VIANOČNÝCH SVIATKOV 2005

24. december - Sobota - ŠTEDRÝ DEŇ

sv. omša 7.45 požehnanie betlehemov
Polnočné sv. omše: Vlčí Vrch 22.30, Dúbrava 24.00
Farský kostol 24.00

25. december - Nedela - NARODENIE PÁNA

sv. omše - Farský kostol 7.45, 10.45
Dúbrava 9.15
jasličková pobožnosť 15.00

26. december - Pondelok - SVÄTÝ ŠTEFAN

sv. omše - Farský kostol 7.45, 10.45
Dúbrava 9.15
požehnanie a rozposlanie koledníkov
Dobrej noviny 14.00

27. december - Utorok - SVÄTÝ JÁN

- sv. omša 17.45
SVÄTÉ BETLEHEMSKÉ NEVINIATKA

28. december - Streda - sv. omša 17.45

29. december - Štvrtok - sv. omša 17.45

30. december - Piatok - SVÄTÁ RODINA

sv. omša 17.45 (obnovenie manželských sľubov)

31. december - Sobota - STARÝ ROK

sv. omša + záverečná pobožnosť 17.00
Nočná adorácia 23.00 – 24.00

1. január - Nedela - NOVÝ ROK

sv. omše - Farský kostol 7.45, 10.45
Dúbrava 9.15

Vážení spoluobčania, milá mládež

Sama príroda nás upozorňuje, že sa blížia Vianoce, sviatky lásky, pokoja. Právom majú prívlastok najkrajšie, lebo na Vianoce pri štedrovečernom stole sa stretne celá rodina a sme na seba milší, láskavejší, obdarúvame sa jeden druhého.

Cítiť to nielen v rodinách, ale aj medzi občanmi, vieme si odpúšťať a byť na seba lepší. a to je práve ono, čo najviac potrebujeme! A byť dobrý nie je drahé, len treba chcieť.

Pár dní po Vianociach je koniec roku a príchod nového roku, čas hodnotenia, ďakovania a plánovania. V tomto roku sa aj nám podarili tri veľké akcie. Priviesť ďalší prameň do vodovodnej siete z Krásneho Dubu a tým rozšíriť a skvalitniť zásobovanie obyvateľstva vodou, v druhom rade je to nadstavba materskej školy. Vytvorenie 18 bytov pre mladé rodiny a tým udržanie mladých v Súči a pevne verím, že aj zvýšenie populácie.

Otvorenie kaplnky na Vlčom Vrchu je, myslím, tiež prínosom pre Vlčí Vrch, hlavne na poli duchovnom.

Preto by som chcel úprimne poďakovať všetkým poslancom obecného zastupiteľstva za ich pripomien-

ky, návrhy a veľmi vážne a správne rozhodovanie, aj keď nie vždy populárne, v oblasti sociálnej, školstva a hospodárenia. Poďakovanie patrí aj členom komisií, ktorí svojím šetrením a prípravou uľahčujú rozhodovanie obecnému zastupiteľstvu. V neposlednom rade patrí vďaka aj zamestnancom obce, ktorým v súvislosti s prechodom kompetencií pribúda povinností a dokážu občanom vyjsť v ústrety častokrát nevhadiac na pracovnú dobu. Úprimné poďakovanie patrí, vdp. farárovi Jaroslavovi Ondrášovi, všetkým riaditeľom a zamestnancom škôl, zamestnancom zdravotného strediska, podnikateľom za ich spoluprácu s obecným úradom. Ďakujem aj všetkým spoluobčanom, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomáhali pri rozvoji a zveľaďovaní našej obce.

Záverom mi dovoľte, vážení spoluobčania, aby som Vám poprial šťastné a radostné prežitie vianočných sviatkov do nadchádzajúceho roku zaželel pevné zdravie, porozumenie v rodinách i mimo nich. Nech sa Vám splnia všetky Vaše prania!

Pavol Bilčík, váš starosta obce

Volby do orgánov samosprávnych krajov v obci Horná Súča

Ako na celom Slovensku tak aj v našej obci poznamenala voľby najnižšia účasť zo všetkých volieb po roku 1989.

Zapísaných voličov bolo:	2673
Zúčastnilo sa volieb:	292
Platné hlasy pre voľbu zastupiteľstva odovzdalo:	269 voličov
Platné hlasy pre voľbu predsedu odovzdalo:	288 voličov.

Účasť občanov vo voľbách bola **10,92 %**, čo je menej ako priemer na Slovensku.

Do krajského zastupiteľstva by podľa hlasovania v našej obci boli zvolení:

1. Jozef Habánik	93 hlasov
2. Dana Babrnáková	84 hlasov
3. Mária Hládeková	71 hlasov
4. Peter Sika	57 hlasov
5. Jozef Rea	55 hlasov
6. Ján Mindár	54 hlasov
7. Pavol Krištof	53 hlasov
8. Eva Poulová	52 hlasov

Výsledky voľby na predsedu VÚC - hlasovanie v obci:

1. MUDr. Pavol Sedláček	104 hlasov
2. MUDr. Miroslav Chovanec	103 hlasov

Podľa výsledkov hlasovania v okrese však z týchto kandidátov boli zvolení iba: Jozef Habánik, Mária Hládeková, Peter Sika a Pavol Krištof.

Keďže v prvom kole ani jeden z kandidátov na post predsedu samosprávneho kraja nezískal potrebný počet hlasov, do II. kola postúpili:

1. MUDr. Miroslav Chovanec – Koalícia SMER-sociálna demokracia, Kresťanskodemokratické hnutie, Slovenská národná strana, Hnutie za demokraciu, Slobodné fórum.

2. MUDr. Pavol Sedláček – Ľudová strana – Hnutie za demokratické Slovensko, Aliancia nového občana, Pravá Slovenská národná strana, Zjednotená Slovenská Národná strana.

Rozpočet OBCE HORNÁ SÚČA na rok 2006

BEŽNÉ PRÍJMY

Položka,	Názov položky	Rozpočet
	podpolož.	v tis.Sk
111001	Daň z DÚ-orig. kompetencie	14193
121001	Daň z pozemkov	466
121002	Daň zo stavieb	417
121003	Daň z bytov	1
133001	Daň za psa	26
133012	Za užívanie verejných priestorov	60
133013	Za zber odpadu	692
212003	Z pren. budov	370
212003	Z pren. budov-KD-FO	40
212003	Z pren. budov-KD-PO	40
212003	Z prenaj. bytov	1277
221004	Správne poplatky	60
223001	Za vodu	410
223001	Sl.domu smútku	40
223001	Za relácie v miestnom rozhlas	16
223001	Za kopírovacie práce	3
223001	Zápisné - kniž.	5
223001	Za opatrovateľskú službu	51
223001	Prijmy stavebnej činnosti	350
223001	Z kult. poduj.	20
223002	Za mater. školy a šk. družiny	184
223003	Za stravné	24
223001	Cintor. popl.	10
242	Úroky fin. hospod.	10
244	Úroky z vkladov	10
292012	Z dobropisov	100
312001	Decentr. dot.- matrika	98
312001	Dotácia na stavebný por. a vyvlast. konanie	78
312001	Decentr. dot. - školy - PK	9378
Spolu		28429
V tom Základná škola Michala Rešetku		9580

BEŽNÉ VÝDAVKY PODĽA FUNKČNEJ KLASIFIKÁCIE

oddiel	názov	Rozpočet
	skupina	v tis. Sk
01.1.1.6	Výd.verej.správy	4786
01.1.2	Fin.rozp.oblasť-poplatky bankám	25
01.3.3	Matrika	137
01.7.0	Transakcie verej. dlhu-úroky z úveru ŠFRB	375
03.2.0	Požiarna ochrana	72
04.2.2	Lesníctvo	5
04.5.1	Cestná doprava	459
	Cestná doprava-zimná údržba	105
	Príspevok SAD	31
05.1.0	Nakladanie s odpadmi	982
	Nakladanie s odpadmi - verejná zeleň	20
05.6.0	Stavebná agenda	86

06.2.0	Rozvoj obcí	2412
06.3.0	Zásobovanie vodou	510
06.4.0	Verejné osvetlenie	936
06.6.0	Bývanie a obč. vybavenosť	39
07.6.0	Zdravotníctvo	129
08.1.0	Rekr.,šport.činnosti-súťaž	5
	Úprava ihriska pri škole	100
	Rekr.,šport.činnosti-prísp.TJ-prev.,oprava šatní	200
08.2.0.5	Knižnice	324
08.2.0.9	Kultúrne služby	1006
08.2.0.9	Ost.kult.slужby-ZPOZ	29
08.3.0	Vysielacie služby/konc. popl. miest.rozhlas/	21
08.4.0	Náboženské a iné spoločenské služby	49
	Nábož.a iné spoloč.sl.-čl. prísp. ZMOS,	
	asociácia primat., Matúšovo kráľovstvo	32
	Nábož. a iné spoloč. sl.-transfer far. úradu	20
09.1.1.1	Predškolská výchova	2649
09.1.2.1	Základné vzdelanie	2021
09.5.0	Školenia zamestnancov	25
09.5.0.1	Zariad.pre záujm.združenie	326
09.6.0.1	Školské stravovanie	235
09.8.0	Vzdelávanie	25
10.2.0.1	Klub dôchodcov	25
10.2.0.2	Ďalšie sociálne služby-opatr.sl.	633
10.7.0.1	Ďalšie sociálne služby-jednoráz.prísp.	15
Spolu		18849

KAPITÁLOVÉ VÝDAVKY PODĽA FUNKČNEJ

A EKONOMICKEJ KLASIFIKÁCIE

Oddiel,	Názov	Položka	Názov položky	Rozpočet
skupina		podpolož.		v tis.Sk
01.1.1.6	Verejná správa	717003	Dom 228,229-stav.úpravy	120
		716	Nadst. garáží-bud.232-projekt	15
04.5.1	Cestná doprava	716	Parkovisko,chod.pri MŠ-proj.	30
		717001	Parkovisko,chod.pri MŠ	150
06.1.0	Rozvoj bývania	717001	Kanalizácia-nájomné byty	100
06.3.0	Zásob. vodou	716	Vodovod Trnávka	55
		717001	Vodovod Trnávka	40
08.1.0	Rekr.a šport.sl.	716	Proj.dok.-športová hala	300
spolu				810

FINANČNÉ OPERÁCIE

Prijmy	292004	Z prebytku hospod.	1344
	412001	Z dom.úverov-zubár	50
spolu			1394

Výdavky	821007	Splátky úveru ŠFRB	584
spolu			584

V Hornej Súči dňa 15.12.2005
Bilčík Pavol, starosta obce

KULTÚRA OČAMI KULTÚRNEJ PRACOVNÍČKY

Tento štvrtrok by sme mohli nazvať aj „divadelný“. Spôsobené je to tým, že sme sa zapojili do projektu INTERREG III.A Slovenská republika – Česká republika 2004 – 2006 pod názvom „My u vás, vy u nás – priateľstvo nepozná hranice“. Je to projekt o cezhraničnej spolupráci s obcou Rokytnica a bol schválený na oboch stranách.

Divadelné obdobie začalo v piatok 14. októbra, keď sme mimo projektu poriadali, tak ako každý rok, autobusový zájazd do Nitry na muzikál „Kabaret“. Účastníci boli milovníci divadla, ktorí sa pravidelne zúčastňujú na týchto zájazdoch a boli veľmi spokojní.

V sobotu 22. októbra sme sa zúčastnili divadelného predstavenia v Uherskom Hradišti. Do Slováckeho divadla nás pozvali priateľa z Rokytnice a videli sme pekné predstavenie „Maryša“.

V nedeľu 6. novembra k nám do kultúrneho domu zavítalo Trenčianske divadlo „Normálka“ s hrou „Taká normálna krajina“. Bolo to veľmi pekné predstavenie, ktoré malo čo povedať každej generácii, ale sála zaplnená nebola. V rámci projektu sme usporiadali odvetu pre Rokytnicu na divadelné predstavenie do Trenčína – „Letní hostia“, ktoré odohrali bratislavskí umelci.

Možno by sa zdalo, že je veľa divadla, ale človek, ktorý chce či už porovnať alebo sa k niečomu vyjadriť, získa najväčší prehľad tým, že vidí a zažije. Určite nie je dôveryhodný ten, kto „len“ rozpráva.

Eva Klinková

SPOD CHABOVEJ, Z TOHO VRŠKU, UŽ ZAZNIEVA HLAS ZVONA

ROZHOVOR DEDKA A VNUKA

Vnuk: Dedko, aha, zase je o našej kopanici v novinách

Dedko: To je dobre, no i zle!

Vnuk: A to ako môže byť dobre aj zle? Prečo sa vám to zdá byť zlé?

**Dedko: No, ľudia budú hovoriť, že zasa sa Vlčovani vy-
chvalujú.**

Vnuk: A prečo je to dobre?

**Dedko: No, dobre je to preto, lebo takto na papierí sú na-
písané podstatné veci o tejto udalosti, ktorá sa po rokoch
stane históriou. Vďaka sa o nej zabudne. A hlavne vy deti, si
už z toho potom nebudete veľa pamätať. Fotografie a text
vám to však pripomenú a môžete svojim vnukom porozprá-
vať, čo ste zažili.**

Vnuk: To si teda musím dobre schovať

**Dedko: Schovaj! Po rokoch, ak to aj ty nepoužiješ, nájdu
to možno iní a dozvedia sa ako sme tu my, Vlčovani, na
začiatku 21. storočia žili.**

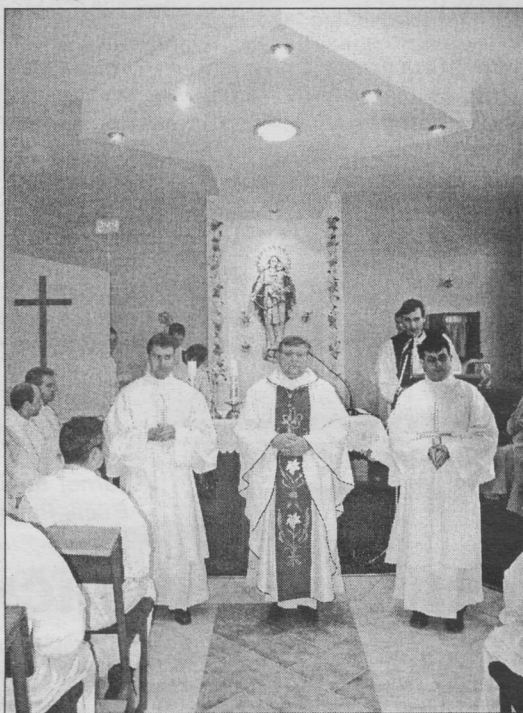
ZAČIATKY SÚ ŤAŽKÉ

Najvyššie položená kopanica Vlčí Vrch má najchladnejšie počasie a preto sa jej obyvatelia „zahrievajú“ nejakou činnosťou. Aktívna nie je len stredná a mladá generácia, ale i tí starší. A práve z radov staršej generácie vyšiel nápad vybudovať v nedostatočne využívanom kultúrnom dome, kaplnku.

Základy kultúrneho domu boli položené v roku 1976. S oficiálnou výstavbou sa začalo v roku 1978 a v roku 1980 prebehla kolaudácia. Kultúrny dom s požiarňou zbrojnicou si budovali Vlčovani svojpomocne v akcii „Z“. Dokončenie stavby a jej používanie začalo až v roku 1983.

Jedným z tých, ktorí sa podieľali na výstavbe kultúrneho domu bol pán Anton Švajda. Veľmi ho hnevalo, že celá stavba nie je dostatočne využívaná a postupne chátra. Práve z jeho hlavy a úst vyšiel návrh prebudovať požiarňu zbrojnicu na kaplnku.

Na sklonku roka 2000 zvolal dedko Anton Švajda spoločné stretnutie občanov Vlčieho Vrchu. Na tomto stretnutí Vlčovani odobrili návrh a zvolili prípravný a organizačný výbor. Jeho členmi boli: Anton Švajda, Stanislav Habánik, Júlia Orsá-

gová, Jaroslav Gaží, Júlia Stašáková, Viera Bulejková, Ferdinand Bulejko, Ján Habánik.

Výbor, spolu s farským a obecným úradom, prešli peripetiami úradného vybavovania, zadania a vypracovania plánov, zháňania materiálu a sponzorov.

NECELE DVA ROKY BUDOVANIA

V roku 2003 sa konečne začalo s prestavbou. Ako si Vlčovani budovali kultúrny dom, tak sa pustili aj do tohto diela. Poskytli časť materiálu (hlavne drevo), finančné príspevky (formou zbierok a darov) a vlastné fyzické sily a pracovné zručnosti. Dušou a srdcom všetkých týchto prác bol zvolený výbor na čele s Antonom Švajdom.

Architektonické plány vypracovala akademická architektka Mária Sabová zo Žiliny. Rekonštrukčný pôdorys zhotovil Ing. Alojz Švajda.

Na všetkých prácach sa nezanedbateľne podieľal farský i obecný úrad.

Súčasťou dokončovacích prác bola úprava celého okolia kultúrneho domu. Výsadbou stromkov a kríkov a vysiatím trávnikov je okolie stavby skutočne reprezentačné.

A BOLA SLÁVNOSŤ...

Konečne svitol deň s veľkým „D“. 7. októbra bol sviatok Ružencovej Panny Márie a tak sa 8. októbra 2005 zapísal do histórie Vlčieho Vrchu ako deň posviacky kaplnky zasvätenej Ružencovej Panne Márii.

Kaplnku posvätil novovymenovaný nitriansky sídelný biskup J.E. Mons. ThDr. Viliam Judák, za asistencie biskupského tajomníka a ceremonára ThDr. Dušana Argaláša. Pri posviacke a slávnostnej prvej svätej omši asistovali pozvaní kňazi z nitrianskej diecézy.

Pretože kaplnka je malá, veľký počet prítomných z blízkeho i vzdialenejšieho okolia mohol sledovať obrady na veľkoplošnej obrazovke na priestranstve pred kaplnkou.

Aj keď bolo oblačno, nepršalo. Slniečko občas vykuklo z mrakov a svojimi lúčmi „podčiarklo“ slávnostný ráz podujatia medzi hornosúčanskými kopcami. Po slávnostných obradoch otec biskup vysadil na briežku nad zvoničkou pamätnú lipku.

Vlčovani nezabudli ani na to, že okrem poďakovania Bohu, je potrebné uctíť si prácu a vynaložené úsilie všetkých, ktorí sa na tomto diele podieľali. Vyobliekali sa do krojov od najmenších (2-3 ročných) až po tých najstarších a dôstojne kráčali za

cirkevným sprievodom, akoby s nimi „putovali“ generácie predkov i budúce pokolenie.

Uctili si aj všetkých zúčastnených – po obradoch vyšla krojovaná mládež s misami plnými sladkých i slaných domácich dobrôt a ponúkali (i niekoľkokrát) všetkým bez rozdielu. Muži chodili s fľaškou vlčovanskej slivovice, jablkovice a repáku a na oslavu núkali kalíštek tejto „medecíny“. Množstvo pozvaných hostí sa mohlo občerstviť v kultúrnom dome. O slávnostnú tabuľu sa postaral šéfkuchár – Vlčován Milan Mrázik, ktorý sa s „vlčovanským personálom“ staral o uspokojenie „tela“ prítomných.

POPIS INTERIÉRU

Kaplnka nie je veľká, no pôsobí útulným dojmom. Jej súčasťou je aj pristavená časť, ktorá sa odborne volá zádverie (stienička), Vlčovani si ju pomenovali prístavok. Je murovaný, strop v tvare „áčka“ je podbitý drevom. Umiestnených je tu päť lavíc /rovnakých ako v lodi kaplnky/. Na stenách sú tabule na oznamy. Vstupné dvere do prístavku i do lode kaplnky sú kombináciou dreva a skla.

Okná a dvere vyrobila stolárska a drevárska firma SBA – Horná Súča (Ing. Peter Švajda).

Čelnú stenu zdobí reliéf znázorňujúci Ružencovú Panu Máriu stojacu na hlave hada. V spodnej časti sú znaky tajomstiev sv. ruženca. Zľava hore je betlehemska hviezda, ktorá symbolizuje radostný ruženec, pod ňou je kalich Poslednej večere, znázorňuje ruženec svetla. Sprava hore je znak s nástrojmi mučenia – symbol bolestného ruženca, pod ním je zástavka Zmŕtvychvstaleho ako symbol slávnostného ruženca. Reliéf vymodeloval Pavol Bebiak z Nitrianskych Hrnčiaroviec a vymaľoval ho jeho otec Ľudovít Bebiak z Nitry – Chrenovej.

Centrum presbytéria (presbytérium – priestor pri oltári) tvorí obetný stôl a ambona /pult na čítania/. Oboje je zhotovené z dreva. Vyrobil ich stolár Pavol Bulejko z Vlčieho Vrchu, teraz žijúci v Skalke nad Váhom.

Na čelnej stene v pravom rohu je umiestnené tabernákulum /bohostánok/ z dreva, pod

ním v spodnej časti steny je drevená polička na odkladanie kalicha, ampulí, monštrancie a pod.

V ľavej časti presbytéria, v zadnom rohu, je murovaná zá-

stena, ktorá zakrýva vchod do sakristie. Na nej je väčší drevený kríž.

V presbytériu je kreslo pre kňaza a lavičky pre miništrantov /materiál – drevo, látkový poťah/.

Všetky drevené súčasti presbytéria /okrem obetného stola a ambona/ zhotovila zdarma firma SBA Horná Súča.

Na čelnej stene vľavo je zvonček, ktorým sa ohlasuje príchod kňaza do presbytéria. Na strope presbytéria je rozmiestnené osvetlenie v tvare betlehemskej hviezdy.

V lodi kaplnky je uložených 15 lavíc, so stredovou uličkou a užšími uličkami popri oboch ste-

nách. Lavice pochádzajú z farského kostola, sú reštaurované /nové poťahy, prelakovanie/. Materiál je kombinácia drevo, kov, textília.

Na bočných stenách lode sú rozmiestnené zastavenia krížovej cesty. Obrázky krížovej cesty darovala p. Eva Zemanovičová. Dostala ich ako pozornosť od rodiny, od Pavla Sterna, pochádzajúceho z Hornej Súče. Ich zarámovanie urobila bezplatne firma SBA Horná Súča.

Pri dverách lode, v pravej časti je umiestnené harmónium.

Ku kaplnke patrí sakristia, ktorú tvorí samostatná miestnosť za čelnou stenou presbytéria. Zariadenie tvorí drevený stôl, kľakadlo, skrinka a skrinky na odkladanie liturgických potrieb. V rohu miestnosti je umývadlo. Stenu zdobí drevorezba – hlava Matky Božej a dve zarámované tabuľky modlitieb. Sakristia slúži aj ako spovednica. O priestory kaplnky a sakristie sa stará kostolníčka pani Magdaléna Nápoká, rod. Bulejková.

Súčastou areálu kaplnky je menšia drevená zvonička na pravom svahu pred kaplnkou. Postavili ju muži z Vlčieho Vrchu /pod vedením Stanislava Habánika/. Vo zvoničke je zvon vážiaci 60 kg s textom:

„Ružencová Mária, oroduj za nás“ z jednej strany zvona, z opačnej strany: „Vlčí Vrch 2005, Daruje obec Horná Súča“

Zvon odliala zvonolejárska firma z mesta Glivice v Poľsku (kúsok severozápadne od Krakova). Firma nesie názov „Odlewnica dzwonów i pomników, Felczyńscy – Glivice“.

Zvon bol zakúpený za šesťtisíc zlotých, čo je 58.000,- slovenských korún.

ČO EŠTE...?

Zdalo by sa, Vlčovníci už môžu spokojne konštatovať, že dielo, na ktoré sa podujali je dokončené. No oni vedia, že to tak nie je. Treba dokončiť úpra-

vu okolia a starať sa oň. Musia šetriť korunky na vyriešenie vykurovania a pretože kaplnka je súčasťou budovy kultúrneho domu, je potrebné starať sa o celú budovu.

Majú aj veľa ďalších plánov, o ktorých radšej nehovoria, dúfajú, že sa im ich podarí uskutočniť. Sú si však vedomí, že je potrebná pomoc všetkých Vlčovčanov i ostatných obyvateľov Hornej Súče.

Požiadali o uverejnenie tohto poďakovania:

Členovia organizačného výboru pre výstavbu kaplnky na Vlčom Vrchu ďakujú touto cestou:

- vdp. farárovi Th. Lic. Jaroslavovi Ondrášovi, správcovi farnosti Horná Súča za všestrannú pomoc a starostlivosť

- starostovi obce Pavlovi Bilčíkovi a Obecnému úradu Horná Súča za dotáciu a pomoc pri všetkých etapách práce na budovaní

- poďakovanie patrí i sponzorom a všetkým tým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pricinili o výstavbu kaplnky a jej slávnostnú posviacku.

Spracovala: J. Čajová

Poznámka autorky: Môžete si doložiť do História farnosti str. 35,36.

Zima na kopaničiarskej škole kedysi

Deti z kopanice Vlčí Vrch chodia do školy do Závrsej (1.-4. ročník) a do dediny (do ústredia 5.-9. ročník). Ich rodičia chodili do 1.-4. (či 5. ročníka) na Vlčom Vrchu. Ich dedkovia a babky (alebo prastarí rodičia) chodili do tzv. núdzovej školy na Vlčom Vrchu. Škola sa volala „U Múdrych“ a budova, v ktorej bola, ešte stojí. Je pri hlavnej, (novej) ceste, ktorá tam ešte vtedy nebola. Z tej strany budovy bola iba poľná cesta a role. Majitelia budovy boli Malýchovci, ktorí prednú izbu a chodbu poskytli pre vyučovanie. Pretože Malýchovcov je na Vlčom Vrchu veľa, títo mali prezývku Múdrych. No a kde inde, ako k Múdrym, by chodili vlčovanské deti pre školské múdrosti?! Tu chodili žiaci do ľudovej školy (1.-5.ročník) a potom pokračovali v Závrsej (6.-8.ročník) alebo v dedine (podľa počtu žiakov). Dva školské roky chodili všetky deti do školy len na Vlčom Vrchu (1.-8. ročník). Vtedy tu bolo viac ako 80 žiakov. V tejto „núdzovej škole“ sa učilo do roku 1955 (do otvorenia novej školy, terajšej MŠ).

Zimy v tejto malej, ale útulnej núdzovej škole boli pekné. Najstarší z Vlčieho Vrchu si radi spomínajú na teplú vykúrenú triedu (okurovanie si zabezpečovali Vlčovani), na dobré pani učiteľky, na vysočizné záveje snehu pri škole, v ktorých si chlapci robili bunkre. V takomto prostredí sa im dobre učili aj pesničky a básničky o zime.

Jeden z pamätníkov, dedko Švajda, ešte teraz vie (a zarecitoval nám) báseň, ktorú sa naučil v 4. ročníku (viac ako pred 60-imi rokmi) u pani učiteľky Vrbovej. Možno preto si ju tak dobre pamätá, že opisuje zimu, ktorú on a jeho rovesníci zažili ako deti.

Svetozár Hurban Vajanský

Zima

Tak razom zima priskočila
v nenadom bielom šate,
s brilantovým skvostom inovate,
z hôr zhuknúc, do dolín zabočila.

Na horách, kde černelo sa kosodrievia,
sneh, zurvalec, si ľahol naň
a teraz výšinou sa pobelieva.

Tu rieka dymí sa a parí,
už plynú po nej ľadné sriene
a hladný zajac na chotári
nič nenájduc, už šuchol k stene.

Nuž, vitaj, chladná a mrazná panna,
z ľadu a snehu vykresaná.
Hoc' ujala si sa nás nenadále,
nech spev môj zuní k tvojej chvále.

Len jedno splň mi – po odchodu
daj dobrú vesnu môjmu rodu!

Takto si po toľkých rokoch pamätá báseň dedko Švajda. Prípadné chyby by mu Vajanský určite prepáčil.

Júlia Čajová

Piesňou a tancom...

Ľudová pieseň spojená s tancom vie potešiť a urobiť náladu pri každej príležitosti. Oslava spojená s tancom a spevom bola charakteristickým javom od pradávna. Táto tradícia pretrváva dodnes.

Podľa regiónu mal tanec svoje typické prvky. Zvyky a tradície ovplyvňovali kroj, pieseň a pod. Úlohou niektorých tancov bolo priniesť šťastie, zabezpečiť bohatú úrodu, iné sa zrodili z osláv: napríklad: dožinky, svadby, krsty a iné udalosti, ktoré menili aj folklór daného regiónu. Niektorí zberatelia na konci 19. storočia dokonca vydávali svoje zberateľské výsledky a publikovali, aby sa tradície uchovali pre ďalšie generácie.

Podobne aj ľudová pieseň prešla vývojom. Ľudové piesne putovali od človeka k človeku po generáciách menili sa a šírili svoju melódiu. Väčšina ľudových piesní vznikla na vidieku. Ich úlohou bolo uľahčiť prácu počas dňa, či osláviť koniec práce. Niektoré hovoria o živote obyčajných ľudí, iné sú spojené s ročným obdobím, ospevujú prácu ľudí v zime, na jar, pri zbere úrody.

Vznikli piesne o láske, radosti, smútku, o vojne, o šťastí, či uspávanky a i. V Základnej škole na Trnávke žiaci venujú voľné chvíle nácvikom najroznejších tančekov a piesní.

Pod názvom školský súbor TRNÁV-

VÁČIK reprezentujú školu na rôznych akciách.

V tomto školskom roku úspešne vystupovali na Vlčom Vrchu „Spod Chabovej z toho vršku“, potešili spevom a tancom dôchodcov na Trnávke pri stretnutí v rámci „Úcta k starším“ - akcie organizovanej Obecným úradom v Hornej Súči, v nedeľu 13.11.2005 vystúpili na oslavách storočnice rovnakej málotriednej školy v Ivanovciach v miestnom kultúrnom dome.

Na vystúpeniach, najmä mimo región, žiaci získavajú obdiv za svoj súčanský kroj. Jedinečným sa stáva skutočnosť, že sa jedná o originálne zachovanie pôvodného kroja, ktorý má detskú veľkosť.

Za udržiavanie týchto vzácných krojov patrí vďaka rodičom, starým rodičom, ktorí vedeli kroj opatrovať s veľkou starostlivosťou do dnešných čias, za čo sa im vnučky a vnukovia dokážu odvdčať prezentáciou na vystúpeniach.

O ďalších aktivitách súboru Trnávčik, či iných zaujímavostiach zo života

školy sa môžete dočítať aj v rovnomennom časopise Trnávčik, ktorí žiaci vydávajú 2x do roka.

Fotografie sú z vystúpenia „Stretnutie s dôchodcami“, na Trnávke a z vystúpenia v Ivanovciach.

Mgr. Sukubová, riad. školy

ŽIACI ZŠ MICHALA REŠETKU HORNÁ SÚČA V OKRESNÝCH A ŠPORTOVÝCH SÚŤAŽIACH

Trenčianske hodiny – spevácka súťaž
2. miesto duo – Ľudmila Chupáčová, Ľubica Krovínová

Príroda, životné prostredie a deti – výtvarná súťaž - 3 ceny: Sára Cverenkárová, Žaneta Gagová, Timea Lukšová

Majstrovstvá škôl vo futbale
Výsledky: ZŠ Dolná Súča - ZŠ Horná Súča 0:0

ZŠ Horná Súča - ZŠ Trenčín, Veľkomoravská 2:0

Finálový turnaj sa uskutočnil na ihrisku v Hornej Súči.

ZŠ Tr. Jastrabie - ZŠ Motešice 4:0

ZŠ Trenčín, Saratovská - ZŠ Horná Súča 1:1 (pokutové kopy 4:1)

O 3. miesto: ZŠ Horná Súča - ZŠ Motešice 1:2

Finále: ZŠ Trenčianske Jastrabie - ZŠ Trenčín, Saratovská 4:1

Žiaci ZŠ Michala Rešetku Horná Súča obsadili 4. miesto.

Cezpoľný beh - 4. miesto Lucia Chupáčová, 4. miesto družstvo mladších žiakov
Stolný tenis - 4. miesto (Zuzana Barišová, Marianna Barišová, Veronika Baďurová, Zuzana Balajová)

Šachový turnaj
7. miesto Jakub Hatnančík, 11. miesto Milan Tomáš, 5. miesto Súťaž družstiev (J. Hatnančík, M. Tomáš)

Veríme, že 4. miesta v budúcnosti vystriedajú stupne víťazov.

Mgr. Dušan Černek, riaditeľ ZŠ

OČAMI NAŠICH DOPISOVATEĽOV

V tejto rubrike uverejňujeme príspevky našich spoluobčanov. Redakčná rada do príspevkov nezahŕňa, sú uverejnené tak, ako ich pisatelia dodali.

NAŠA SYLVIA

Našu občianku Sylviu všetci poznáme a nestačíme sa čudovať, čo všetko dokáže.

Sama, zo svojho, nerobila ani zbierku, pritom tiež to nemala ľahké od detstva. Keď malo byť už lepšie, prišla tragédia so sestrou Lidkou, ktorá odumrela tri deti. Mama zanedlho od žiaľu tiež zomrela, také niečo zákonite poznačí každého... Práve preto my, ktorí to poznáme, prejavme aspoň takto vďaka a uznanie. Veď je to aj pre ďalšie pokolenie. Za to všetko jej prajeme veľa dobrej a pevnej vôle. Hlavne po úraze, z ktorého sa rýchlo spamätala.

Filoména Faryová

SESTRIČKA ANEŽKA

Chcela by som Vám napísať o človeku, ktorý si to naozaj zaslúži.

Žena, ktorá nepochádza od nás, ale zo susednej Dolnej Súče žije medzi nami už veľmi dlho, je to zdravotná sestra Anežka, ako ju všetci voláme. Určite nám aspoň raz každému pomohla. Spomeniem len jeden príklad, z toľkých, že sa to nedá ani spočítať.

Mala som starších rodičov a ako každý človek, aj oni keď ochoreli, potrebovali pomoc. Či bolo treba zavolať lekára, alebo ísť po lieky. Nie vždy tu však bol pán doktor. A tak, či to bolo poobede, alebo neskoro večer, kedykoľvek sme sa mohli s ňou porozprávať, opýtať sa, poradiť. Nikdy sa mi nestalo, že by bola povedala, že nemá čas, alebo niečo podobné. Niektí si možno povie, veď je to jej práca. Viem, že takých ochotných ľudí ako je ona je veľmi málo. Je to nao-

zaj výnimočný človek. Preto jej patrí veľká vďaka. Dalo by sa o nej písať ešte veľmi veľa, ale netreba, pretože za ňu hovoria skutky.

Júlia Čičáková

BABIČKA Z DÚBRAVY

Všetci veľmi dobre poznáte najstaršiu občianku pani Agnesu Babrnákovú z osady Dúbrava, ktorá sa v tomto roku dožíva 95 rokov života. Ale už málo kto vie, aký prežila ťažký život.

Narodila sa ako jedno z piatich detí a už ako pätnásťročná bola prinútená sama si zarábať na chlieb po majeroch. Narodilo sa jej päť detí, z toho prvé jej zomrelo ani nie ročné, keď išla peši do nemocnice. Druhé dieťa jej zomrelo ani nie ročné a len s ťažkosťami jej ho vydali, keď ako správna matka chcela svoje dieťa pochovať. Pochovala aj tretieho syna Janka, ale nie už malého, ale ako 21-ročného vojaka. Každá matka vie, že je to ešte väčšia bolesť, smútok a tá najhlbšia rana. Roky plynuli a pani Agnesa sa znova skláňala nad rakvou svojho syna. To už bolo jej štvrté dieťa, ktoré pochovala. Nakoniec jej zostala len jedna dcéra Ľudmila.

Babka Babrnáková sa nikdy nezľakla žiadnej práce: kosila, chodila s manželom pre drevo a dlhé roky ako ona sama hovorí, oširovala koníka a vozila mlieko do zberní. Keď sa koňovi šmýkalo, neváhala prestrieť vlnák, vyložila koňovi nohy na vlnák a pomaly prešla až do Súče.

Pani Babrnáková ani teraz nezaľahá. Sama si navarí, obriadi a pri tom si zachováva dobrú náladu, čistú myseľ a chuť do života. Babke Babrnárovej by som chcel zaželať veľa zdravia, spokojnosti a chuti do života, veď už o pár chvíľ, ak pán Boh dá, oslávi okrúhlych 100 rokov.

Tomáš Gračka

SÚČAN TELOM I DUŠOU

Bol pri zakladaní Požiarneho zboru v Závrsej, čo bolo impulzom na výstavbu hasičskej zbrojnice, čo sa neskôr rozšírilo na výstavbu celého kultúrneho domu. Pri dome pána Viktora Gagu sa vyrábala tehla na jeho stavbu, pričom zahynul aj jeden robotník. Potom ako poslanec MNV postupne viedol spolu s inými aj budovanie regulácie potoka, zavedenie elektrickej energie do osady, výstavby cesty cez Závrskú. To všetko boli hlavné kroky k tomu, aby osada Závrská nezahynula, ale naopak, aby sa rovnocenne zúčastňovala na dianí v celej obci Horná Súča.

Pán Viktor Gago okrem týchto činností mal tiež aj rodinu a gazdovstvo. Jeho kone pomáhali pri dovoze dreva na výstavbu kultúrneho domu, ale tiež aj iným ľuďom pomáhal pri dovoze dreva a pri iných prácach, ako napr.: oranie, vozenie sena, obilia a pod.

Popri týchto aktivitách nezabúdala ani na

svojho koníčka – šitie a vyšívanie krojov, či už lajblíkov, papúč, nohavíc, ale aj pánskych kabátov. Dokonca spod jeho rúk vyšli aj lajblíky pre ľudovomelecký súbor SLUK. Nezaostával ani v kultúrnej oblasti. Organizoval spolu s ostatnými aktívnymi občanmi krojované tanečné zábavy a tiež aj dožinky, ktoré boli v Závrsej kedysi na veľmi vysokej úrovni. So svojimi koníkmi vypo-máhal aj na dožinkách v ústredí.

Takže vidíte, ako aktívne a činorodo sa dá prežiť život jedného človeka, ktorý ešte ani teraz po 80 – ke neobsedí na mieste a dokonca ešte aj nedávno skúšal vyšívať lajblík. Je to šťastie, keď sa nájde človek, ktorý neváha obetovať svoj voľný čas na verejné aktivity, čo sa teraz už tak často nevidí. Preto pánu Viktorovi Gagovi želáme veľa zdravia, šťastia a Božieho požehnania do ďalších rokov.

Helena Kaková

POĎAKOVANIE

Dňa 15. septembra 2005 sa uskutočnila slávnosťná „ďakovná“ svätá omša pri príležitosti vykonaní prác pri našom filiálnom kostolíku na osade Dúbrava, ktorý je zasvätený Sedembolestnej Panne Márii. Naša

veľká vďaka patrí vdp. farárovi Jaroslavovi Ondrášovi za jeho materiálnu i otcovskú pomoc pri prácach, ktoré sa vykonali. Netreba zabudnúť na ľudí, ktorí akýmkoľvek spôsobom sa pricinili o skrášlenie okolia nášho kostolíka. Vďaka patrí za finančnú a mate-

riálnu pomoc, za vykonanú prácu, za slová porozumenia a dobrú radu.

Zároveň by som Vás všetkých chcel požiadať a poprosiť o ďalšiu spoluprácu, ochotu pomôcť pri dokončení započatého diela.

Tomáš Gračka

KULTÚRNE AKCIE V 4. ŠTVRTROKU 2005

- 8.10. - vysviacka kaplnky na Vlčom Vrchu - tanečná zábava
- 14.10. - autobusový zájazd na divadelné predstavenie v Nitre
- 16.10. - stretnutie dôchodcov na osade Trnávka
- 22.10. - autobusový zájazd do Uherského Hradišťa - Slovácke divadlo
- 6.11. - divadelné predstavenie „Taká normálna krajina“ - divadelný súbor z Trenčína
- 11.11. - stretnutie rodákov v Bratislave
- 12.11. - stretnutie seniorov v Rokytnici - účasť našich dôchodcov
- 20.11. - stretnutie dôchodcov v ústredí, - výr. schôdza odbojárov
- 26.11. - voľby do VÚC
- mariášový turnaj
- 3.12. - divadelné predstavenie v Trenčíne
- 8.12. - vianočné aranžovanie
- 11.12. - adventný festival speváckych zborov
- 18.12. - oslavy 10. výročia udelenia čestného názvu ZŠ
- 26.12. - Štefanská zábava
- 31.12. - Silvestrovská zábava

Eva Klinková

Materská škola Vlčí Vrch

Našu MŠ navštevuje v šk. roku 2005/2006 23 detí. Sedem detí je z Vlčieho Vrchu, dve deti zo Závrskej a štrnásť z Hornej Súče. Chlapcov je sedem a dievčat šesť. Deti z Hornej Súče sú dopravované autobusom za doprovodu učiteľky MŠ.

V mesiaci septembri sme v spolupráci s rodičmi uskutočnili výstavku ovocia a zeleniny – význam pre zdravie človeka.

Pri príležitosti mesiaca úcty k starším sme pozvali do MŠ starých a prastarých rodičov našich detí. Kultúrnym programom, ktorý bol užitý z básní, piesní a scénky sa deti poďakovali za ich lásku, obetavosť a starostlivosť. Všetci prítomní dostali darček od detí – srdiečko a ozdobnú krabičku s prekvapením. Na záver besiedky bolo spoločné posedenie pri čaji, káve a koláčikoch, ktoré upiekli mamičky. Pozvanie prijal aj p. starosta Pavol Bilčík a bývalí zamestnanci MŠ. Náladu spríjemňovali kazety a CD dychovej hudby.

Dňa 6.12.2005 navštívil našu MŠ dlhoočakávaný Mikuláš. Deti ho privítali básňami a piesňami a za odmenu dostali balíčky so sladkosťami a ovocím.

Druhá sviečka na adventnom venci oznamuje, že Vianoce sa blížia. S deťmi nacvičujeme vianočné piesne a básne, ktorými privítame narodenie malého Ježiška. Nebudú chýbať ani medovníky, ktoré si pečieme v MŠ, darčeky a vyzdobený vianočný stromček. Na besiedku budú pozvaní aj rodičia detí.

**Riaditeľka MŠ Janka Macharová
a učiteľka MŠ Alena Mikušincová**

VIANOCE DETSTVA

*Vianoce detstva pamätám si dobre,
nech ubehlo už neviem koľko liet.
Otcove ruky na prestretom stole
a tichý šepot maminých modlitieb.
Oči nás detí od úžasu veľké,
keď zablúdili pod stromček ku postieľke,
tam, kde spal v betleheme Ten,
čo narodil sa v noci čarovnej.
A vôňa chleba, perníkov a medu,
keď jedli sme ho spolu s oblátkou.
Tú vôňu v sebe mám, tú mi už nezoberú.
Je mi tou najvzácnejšou pamiatkou.
A potom cesta nocou vianočnou
do kostola na omšu polnočnú.
Keď hudba hrala „Tichú noc“
a všetci spievali ako jeden hlas,
v tú krásnu vianočnú noc
ožilo len to dobré v nás.
Len blikot sviečok, vôňa ihličia
a ľudia, čo si nič zlé nežičia.
Vianoce detstva pamätá si každý,
či doma je a či je v cudzine,
vianočné svetlo lásky v sebe zažni,
veď detstvo nám tak rýchlo pominie.*

Dana Pilátová - Kašlíková

Ó, MLÁDEŽ NAŠA...

Na našej „Matičke Zemi“ žijeme všetci. Čo do vzhľadu, múdrosti, šikovnosti, ale i zdravia, síl a povahových vlastností. A to je dobre, že sme takou pestrou vzorkou, aspoň to tu nie je fádné. Pri našich vzájomných stretnutiach môžeme zažiť neuveriteľné prekvapenia – zábavné, milé, uspokojujúce, no i zlé, „vytáčajúce“, depresívne.

Zmes rôznorodých ľudí sme aj my, Hornosúčani. Vefa vyššie uvedených vlastností môžeme počas života zmeniť na lepšie, no často i na horšie. Niektoré sa však zmeniť nedajú. Musíme sa s nimi zmieriť, prijať ich a to, čo máme, využiť čo najlepšie (patria sem napr. vrodené telesné chyby, trvalé ochorenia, ubúdanie síl fyzických i duševných, starnutie a pod.)

Pri uvažovaní o našom spolunažívaní sa mi vybavil jeden chlapec, vlastne mladý muž (má už nad 25 rokov), ktorý tu medzi nami žije. Vyhnem sa odborným výrazom a len všeobecne popíšem jeho stav. Narodil sa s pomerne veľkým hendikepom (handicapovaný = poškodený, znevýhodnený, ukrátený). No mal veľké šťastie. Narodil sa rodičom, ktorí ho prijali s láskou takého, aký je. Nezostali znechutení, depri-movaní, ale hľadali možnosti ako pomôcť sebe i jemu, aby sa aspoň čiastočne mohol začleniť do spoločnosti ostatných ľudí. Učením a výchovou (spolu so zariadením, do ktorého ho vozili), potláčali nežiaduce reakcie a budovali všetko to, čo teraz tento chlapec má a potrebuje pre život. Popisovať problémy a námahu s tým spojenú teraz nechcem. Chcem upozorniť na jeho správanie.

Mladému mužovi s takýmto hendikepom by sme tolerovali aj nežiaduce správanie, ale on ho nemá. Je ku každému milý, rád sa porozpráva, okoliu daruje úsmev a vždy vyžaruje pokoj. K dospelým sa správa úctivo, rád pomôže, keď sa mu vysvetlí, čo treba urobiť. Pri láskavom prístupe sa správa tiež láskavo, pri zosmiešňovaní a hrubom správaní mlčanlivo odíde. Fyzicky je to mladý zdravý muž, mentálne zostáva na úrovni dieťaťa. Ale skutočne dobrého normálneho dieťaťa. Porovnajme si ho s našimi tzv. normálnymi deťmi. U našich detí (5 – 15 ročných) všeobecne pozorujeme a konštatujeme, že správanie mnohých z nich je na hranici zákona. Ak si myslíte, že zveličujem, tak vám predkladám pár „činov“ našich detí:

- Cigarety a alkohol pre chlapcov už nad 10 rokov (aj pre dievčatá) sú celkom bežné a zdá sa, že niektorí rodičia to vôbec nepovažujú za priestupky.

- Streľba, hlavne vo večerných hodinách, behanie s hrubými palicami za mladšími deťmi (vraj ako Kubovia), sú

tiež súčasťou života našej dediny.

- Niektoré deti (aj menšie) zdokonaľujú prostredie, v ktorom žijeme, veľmi originálne – vytrhávajú mladé stromčeky a kriky, lámu ich, demolujú, kde sa čo dá, kradnú a ničia cudzie veci. Podľa niektorých rodičov (a dospelých občanov) sú to len „hry mladých“.

- Menšie deti (najmä chlapci) musia do školy nosiť peniaze alebo iné, pre „ťažkých frajerov“ potrebné veci, pretože títo si to psychickým i fyzickým nátlakom vymáhajú. Že „šikana“ je trestná, na to naša „dospelá spoločnosť“ akosi zabúda.

- Pohoršovanie vulgárnymi výrazmi (ktoré naše deti ovládajú na výbornú), neúctivé správanie sa k dospelým, nevhodné správanie na uliciach, v obchodoch, v autobusoch, ba i v okolí kostola, v kostole a na cintorínoch, úplná neznalosť pozdravu – to boli kedysi vážne priestupky, za ktoré sme my, ako deti, boli náležite potrestaní.

Dnes to vypadá tak, že deti sú za to ešte pochválené, lebo sa údajne vedľa vynášajú v každej situácii.

A teraz si položíme otázku: Sú takto opísané deti (a to je ešte veľmi mierny opis) tie normálne?

Koho to vychováваме? Aké individua nám to tu vyrastajú?

Mňa osobne to už prestalo baviť, pretože sa na rôzne účiny detí a počúvať sťažnosti o ich zlom správaní. Som ochotná niečo pre to urobiť. Prvý môj krok je tento príspevok. Je to apelácia v prvom rade na rodičov, školu, školskú komisiu a všetkých dospelých. Porozmýšľajte nad tým, čo som tu vymenovala a nezatvárajte oči, uši a ústa pred deťmi, ktoré takto vo vašom okolí vyčínajú.

A teraz vy, deti! Uraža vás to čo som o vás napísala? Máte pravdu. Keby som bola zo skupiny tých „dobrodejov“, urazilo by ma, že tu nie sú vypísané všetky „hrdinské“ činy, ktoré ste vykonali. Keby som bola normálne „živé“ decko, nemohla by som sa uraziť, kým by som si nezodpovedala otázku: „Čo robím pre to, aby mi spolužiaci nerobili hanbu? Ak si odpoviem, že mňa sa to netýka, nie som o nič lepšia ako náš „detský výkvet“.

Nebojte sa, svoj príspevok podpisujem, aby ste mali na koho nadávať. Zároveň vás však upozorňujem, že ak chcete na túto tému so mnou polemizovať, skutočne dobre sa pripravte. Ja netáram a nepíšem o nedokázateľných veciach. A na „divokom západe“ ma žiť neláka.

Deti sú naša budúcnosť. Ako sa správajú teraz a ako sa budú správať ako dospelí, za to môžeme skutočne všetci bez výnimky. Rozmýšľajme preto ako im pomôcť. Fyzické tresty totiž nie sú vždy účinné.

Júlia Čajová

SÚČANSKÝ HLÁSNÍK

- vydáva Obecný úrad Horná Súča. Redakčná rada: Eva Klinková, Júlia Čajová, Kvetoslava Gugová, Júlia Šásková, Pavol Bilčík. Vychádza vo vydavateľstve DELTA, Jirí Foldyna, 913 31 Skalka n/V., tel.0905/259 315, e-mail: delta@naex.sk, www.delta.ismo.sk. Registrácia: Oú Trenčín č. 04-456/96-RK.

© DELTA